

Hynek Vysoký a klasická archeologie

■ STANISLAVA KUČOVÁ (Praha)

Ústav pro klasickou archeologii Filozofické fakulty Univerzity Karlovy oslavil konferencí a výstavou 100 let své existence. Byl založen jako Stolice pro klasickou archeologii na Karlo-Ferdinandově univerzitě již roku 1872. Jeho prvním profesorem se stal přední klasický archeolog Otto Benndorf. Roku 1877 jej nahradil Eugen Petersen a po něm až do roku 1922 působil na již rozdělené německé univerzitě Wilhelm Klein. Koncepci české klasické archeologie se snažil definovat nejprve Miroslav Tyrš, profesor dějin umění, u zrodu české klasické archeologie stál také Hynek Vysoký. Až po jeho jmenování řádným profesorem roku 1910 mohl být na české univerzitě definitivně založen Ústav pro klasickou archeologii.¹

Hynek Vysoký, profesor klasické archeologie na Karlově univerzitě, řádný člen České akademie věd a umění, se narodil 27. května 1860 v Rychnově nad Kněžnou² jako syn soukeníka Františka Vysokého. V matrice byl zapsán jako Ignác Vysoký, ale již ve školních vysvědčeních je uváděn jako Hynek.³ Absolvoval (4. července 1878) rychnovské gymnázium, kde byl jeho spolužákem Jiří Guth a o ročník níže Otmar Vaňorný. Zabýval se klasickými jazyky a četbou klasiků – v tomto ohledu na něj měl vliv kněz dr. Tomáš Kouřil. Poté se Hynek Vysoký oddal studiu klasické filologie na pražské univerzitě, kde se setkal s docentem Josefem Králem. V zimním semestru 1882/3 byl mezi prvními posluchači oddělené české univerzity. Navštěvoval přednášky o výtvarném umění dr. Miroslava Tyrše. 24. července 1883 získal vysvědčení učitelské způsobilosti, jeho práce – řecká i latinská – byly uznány za výborné, v řečtině i latině projevil výtečný prospěch.⁴

¹ Prvním asistentem ústavu se stal Jindřich Čadík, který v roce 1932 vystřídal již jako profesor Hynka Vysokého. Druhou asistentkou byla ve dvacátých letech 20. století Růžena Vacková.

² V dnešní Krocínově ulici, na místě jeho rodného domu, se dnes rozkládá park.

³ NOVOTNÝ 1936, s. 3.

⁴ NOVOTNÝ 1936, s. 6.

Hned na podzim 1883 nastoupil Hynek Vysoký učitelskou službu na střední škole; středoškolským učitelem byl pak 23 let (gymnázium na Novém městě v Praze a v Žitné ulici).⁵ 4. července 1884 byl promován na doktora filozofie na základě disertace *De Vergilii Georgicis ad auctores Graecos revocandis*. Již od svých studentských let byl členem Jednoty českých filologů (knihovníkem, jednatelem a nakonec starostou), často zde přednášel.

Na rok 1886/7 mu bylo uděleno státní stipendium pro další studium v cizině „za účelem habilitace z klasické filologie, archeologie a epigrafiky“ – dne 6. listopadu 1886 se dal zapsat na filozofické fakultě v Berlíně, kde zůstal dva semestry a získal zde archeologické vzdělání. Jeho hlavními učiteli byli Ernst Curtius a Carl Robert. V roce 1886 spor o Rukopisy a kritika studie *Homerica* zapříčinily jeho rozchod s Králem.

Po návratu podal žádost o *veniam docendi* pro klasickou filologii a archeologii a jako habilitační práci předložil pojednání uveřejněná v Listech filologických – *Báje o Telefovi u Aischyla a Sofoklea*, XII, 1885, a *Příspěvky k archaeologii umění*, XIII, 1886. Komise jeho žádost doporučila, ale omezila ji na klasickou filologii; Vysoký se tedy roku 1889 stal docentem klasické filologie a roku 1894 mu bylo svěřeno řízení řeckého prosemináře.⁶ Od okamžiku své habilitace proslavil za dobu devíti let tyto přednášky: *Řecké starožitnosti soukromé*, *Řecká mythologie* (vždy 2 semestry), *Dějiny homérské otázky*, *Výklad 6. zpěvu Iliady s úvodem o topografii*, *Řecké starožitnosti scenické a výklad Euripidova Hippolyta* (vždy 2 semestry), *O soukromém životě římském*, *Vybrané partie řecké báje bohatýrské*. V těchto přednáškách měl dle úředních výkazů c. k. quaestury tento počet posluchačů:

Tab. 1⁷

Ak. rok	1889/90	1890/91	1891/92	1892/93	1893/94	1894/95	1895/96	1896/97
Zimní semestr	13	30	19	—	14	15	14	12
Letní semestr	12	16	16	16	15+12	14	8	17

⁵ NOVOTNÝ 1936, s. 7.

⁶ Ve cvičeních proseminárních vykládal Platónova *Ióna* a *Menexena*, Lúkiánova *Cháróna*, homérské hymny, Lykúrgovu řeč *Proti Leokratovi*, Euripidovu *Ifigenii Taurskou* a *Bakchy*, Xenofóntova *Hellenika*. Viz Archiv Univerzity Karlovy v Pra-

Hynek Vysoký (dle NOVOTNÝ, 1936)

V letech 1897/8 podnikl studijní cestu do Itálie a Řecka,⁸ odkud přivezl velké množství výtečných fotografií starověkých památek. Roku 1899 žádal o rozšíření své docentury o obor klasické archeologie, byl však mezitím navržen za mimořádného profesora tohoto oboru a 17. března 1905 jím byl jmenován.⁹

Zahájil usilovnou činnost, aby byl zřízen archeologický ústav, žádal i o sbírku odlitků (při rozdělení univerzity na část českou a německou roku 1882 připadla sbírka odlitků i knihovna německé).¹⁰ Měl být zřízen i archeologicko-epigrafický seminář, jehož archeologické oddělení by řídil prof. Vysoký, epigrafické prof. František Groh. Počínaje rokem 1907/8 byl však zřízen pouze archeologický seminář a jeho řízení bylo odevzdáno prof. Vysokému. Např. v zimním běhu 1908/1909 Hynek Vysoký přednášel *Ději-*

ze, fond FF UK, inv. č. 792, osobní spis Hynka Vysokého, dopis c. k. profesorskému sboru (Hostinský, Král, Novák) ze dne 11. března 1909.

⁷ V zimním běhu 1892/93 nepřednášel pro churavost. V zimním běhu 1897/98 měl dovolenou z důvodu vědecké cesty. V letním běhu 1898 navštěvovalo jeho přednášku asi 25 posluchačů.

⁸ V době od 10. srpna 1897 do 10. února 1898 vykonal dr. Vysoký s podporou vys. c. k. ministerstva a České akademie věd a umění studijní cestu po Itálii a Řecku. Na této cestě poznal podrobně všechna veřejná muzea a všechny soukromé přístupné sbírky měst, jež navštívil (Benátky, Padovu, Bolognu, Florencii, Pisu, Fiesole a další města). Viz Archiv Univerzity Karlovy v Praze, fond FF UK, inv. č. 792, osobní spis Hynka Vysokého, dopis c. k. profesorskému sboru (Hostinský, Král, Novák) ze dne 11. března 1909.

⁹ HAVRÁNEK 1997, s. 269.

¹⁰ Nejstarší část sbírky odlitků Univerzity Karlovy pochází ze sbírky Františka hraběte Nostice (18. století). Později přešla do vlastnictví Společnosti vlasteneckých přátel umění, jejímž předsedou byl Ervín hrabě Nostic, a poté do univerzitní sbírky. Roku 1872 svěřilo ministerstvo školství Ottu Bendorfovi, který měl vést právě založenou Stolicí pro klasickou archeologii, částku 2500 zlatých na zřízení sbírky odlitků hlavně z Berlína, Frankfurtu, Vídně, Mnichova a Drážďan. Po první světové válce rostla sbírka antických originálů, ale sbírka českých odlitků byla mnohem menší než německá část; obě části však byly spolu se sjednocením celé univerzity sloučeny dohromady. Sbírkou byla původně umístěna v Klementinu, ale v roce 1962 se stěhovala na zámek Hrubý Rohozec u Turnova, roku 1965 byly odlitky nouzově uskladněny na zámku v Dolánkách. Poté se přestěhovaly do františkánského kostela v Hostinném a jejich druhá část do expozice antické plastiky v Litomyšli. Expozice v Hostinném je otevřena dodnes, část odlitků z Litomyšle se v roce 2011 přesunula do Muzea města Ústí nad Labem a Podřipského muzea v Roudnici nad Labem. (<http://www.hostinne.info/index.php?p=173>, vyhledáno 15. 10. 2011).

ny řeckého umění od dob předhistorických až do IV. stol. před Kr. (hodinu každé úterý, čtvrtek a v sobotu) a *Olympie* (v pondělí).¹¹

Vysoký se nadále domáhal zřízení ústavu. Podporovali jej profesori Josef Král a Robert Novák, kteří spolu s prof. Hostinským podali návrh na jmenování Vysokého profesorem řádným¹² – návrh byl ve schůzi sboru 11. března 1909 jednomyslně přijat¹³ a Hynek Vysoký byl 25. března 1910 jmenován řádným profesorem klasické archeologie.¹⁴ Archeologický seminář byl organizačně přeměněn v ústav, když při něm bylo roku 1910 systemizováno místo asistentké.¹⁵

V Archivu Univerzity Karlovy i v Národním archivu (především opakované žádosti o finanční příspěvky)¹⁶ se zachovalo několik dopisů, psaných vlastní rukou profesora Vysokého. Např. dopis z roku 1922:

¹¹ Viz Seznam přednášek, které se konati budou na c. k. české universitě Karlo-Ferdinandově v Praze v zimním běhu 1908/1909. Praha 1908 (Archiv Univerzity Karlovy v Praze).

¹² „Podepsaní hledíce k veliké důležitosti klassické archaeologie umění za doby nynější jakož i k tomu, že obor ten na všech universitách rakouských zastupován jest professorem řádným, činí návrh, aby vzalo se v úvahu, neměl-li by mimořádný professor klassické archaeologie umění na fakultě naší Dr. Hynek Vysoký navržen býti c. k. ministerstvu za profesora řádného.

V Praze, dne 15. února 1909. Hostinský – Rob. Novák – Král.“

Viz Archiv Univerzity Karlovy v Praze, fond FF UK, inv. č. 792, osobní spis Hynka Vysokého, návrh na jmenování řádným profesorem ze dne 15. února 1909.

¹³ Doporučující dopis c. k. ministerstvu kultu a vyučování sepsal 12. března roku 1909 i tehdejší děkan Polívka.

¹⁴ Národní archiv v Praze, fond Ministerstva kultu a vyučování Vídeň, karton 120, signatura Hynek Vysoký.

¹⁵ „C. k. sbore proffesorský!

Ve smyslu výnosu c. k. ministerstva kultur a vyučování ze dne 29. října 1911 čís. 6575, jímž povolena byla při stolicí klassické archaeologie assistentura počínající rokem 1912, navrhuji za assistenta na 2 léta stud. fil. p. Jindřicha Čadíka. Stud. fil. Čadík jest řádným posluchačem filosofické fakulty naší university v 5. semestru, náleží k nejnadanějším a nejhodlivějším členům archeologického semináře mnou řízeného, a jest vůbec pro místo assistenta v každé příčině výborně kvalifikován. V Praze 7. prosince 1911. H. Vysoký.“

(Archiv Univerzity Karlovy v Praze, fond FF UK, inv. č. 792, osobní spis Hynka Vysokého, návrh na zřízení asistenta klasické archeologie ze dne 9. 12. 1911.)

¹⁶ Národní archiv v Praze, fond Ministerstva kultu a vyučování Vídeň, karton 120, signatura Hynek Vysoký.

„C. k. sbore professorský!

Hmotné poměry vysokoškolských profesorů staly se v pátém roce války tak žalostnými, že vysokoškolský profesor, který v každém civilizovaném státě celého světa jde v čele inteligence, stojí u nás daleko za obyčejným dělníkem Škodovy továrny.

Ponevadž i my, vysokoškolská profesori, jsme již syti toho, nechati své rodiny a sebe hynouti nedostatkem všeho, kladu si za čest učiniti tento návrh:

C. k. sbor professorský račež se usnésti, aby byla ihned podána žádost akademickému senátu, aby rektor české university svolal neprodleně schůzi všech profesorů, docentů, asistentů a adjunktů, na níž by byly hmotné poměry vysokoškolského učitelstva patřičně probrány a ihned učiněny rázné kroky k jejich nápravě.

V Praze 14. října 1918. H. Vysoký.¹⁷

Od roku 1893 až do konce své akademické činnosti roku 1930 pořádal prof. Vysoký každoročně zvláštní archeologický kurz¹⁸ pro učitele středních

¹⁷ Archiv Univerzity Karlovy v Praze, fond FF UK, inv. č. 792, osobní spis Hynka Vysokého, dopis c. k. profesorskému sboru ze dne 14. října 1918.

¹⁸ Např. 1. března 1926 dle *Zprávy o archeologickém kursu pro učitelstvo středních škol, konaném v lednu a únoru 1926*, sám napsal: „Předmětem letošního gira byl výklad o poměru tragedií Aischylových a Sofokleových k řeckému umění. Nejprve pojednal podepsaný podrobně o životě a posici Aischylově, hledě nakresliti profil velikého tragika dle nynějšího stadia vědeckého bádání. Potom podal obšírný výklad o portrétech Aischylových či lépe řečeno o portrétech, v nichž byl Aischylos shledáván. Potom probral podrobně všech sedm zachovaných tragedií Aischylových, vyložil jejich mythos, promluvil o době jejich provozování, o jejich kompozici a ceně básnické. Některé zvláště krásné scény sdělil posluchačům ve výborném překladě Králově (Prometheus, Agamemnon, Choeforoi), v překladě Loukotkové (Sedm proti Thebám) a (...). Ku konci výkladu každé tragedie promluveno podrobně o monumentech, na nichž zobrazeny jsou sceny jednotlivých dramát Aischylových, pokud umělci stojí pod vlivem velikého básníka a poukázáno přitom i ke způsobu, jakým umění starší než jest doba Aischylova a umění po Aischylovi příslušné scény zobrazilo. Potom podal podepsaný obšírný výklad o životě a poesii Sofokleově, o místě, jež největší tento tragický básník řecký v poesii vůbec a v řecké zvláště zaujímá, a pojednal důkladně o ikonografii básníkové, vyloživ o obou typech, starším (Sofokles lakránský) a mladším (...). Z dramát Sofokleových byla podrobně jako u Aischyla probrána Antigona a Elektra. Svě výrocky provázal podepsaný předložením velikého obrázkového materiálu, jež poskytuje bohatá knihovna archeolo-

škol.¹⁹ Tím započala tradice dodnes trvajících akcí tohoto typu pro učitele středních škol: Letní škola klasických studií, Univerzita třetího věku atp. Věnoval se – kromě vědeckých statí – i psaní populárních článků a spisů, od roku 1888 do 1908 se podílel na tvorbě *Ottova slovníku naučného*. Byl členem České akademie Františka Josefa pro vědy, slovesnost a umění (později České akademie věd a umění), Královské české společnosti nauk a členem rakouského archeologického ústavu. Žil na Královských Vinohradech v Puchmajerově ulici č. 2.

V sedmdesáti letech odešel do výslužby.²⁰ Zemřel 27. srpna 1935, pohřben se konal v pátek 30. srpna 1935 v 11 hodin ve hřbitovní kapli sv. Václava na vinohradském hřbitově;²¹ ostatky byly uloženy do rodinné hrobky. Zádušní mše svatá byla sloužena 31. srpna v 8 hodin ráno v kostele sv. Ludmily na Královských Vinohradech.²² Filozofická fakulta Univerzity Karlovy spolu s Královskou českou společností nauk, Českou akademií věd a umění a Jed-

gického semináře, zejména velkých pokračovacích děl a fotografií. Účastenství bylo velmi živé. Přednáškám bylo přítomno 12-14 středoškolských učitelů a učitelek z různých středních škol pražských a několik pánů a dam z kruhů mimoprofesorských. Všichni sledovali s nejménějším zájmem výroky přednášejícího a projevovali zájem o věc po hodině dotazy těch a oněch detailů přednášky se týkajícími. Podespaný přednášel 9., 16., 23. a 30. ledna, 6., 13., 20. a 28. února vždy po dvou hodinách, tedy celkem 16 hodin. Dle dosavadní praxe v té příčině užívané náleží podepsanému honorář 800 Kč. H. Vysoký, m. p., 15. března 1925.“

(Archiv Univerzity Karlovy v Praze, fond FF UK, inv. č. 792, osobní spis Hynka Vysokého, zpráva o archeologickém kurzu pro učitelstvo středních škol ze dne 1. března 1926.)

Podobně v dalších letech pojednal pro středoškolské učitele o Pompejích, výkopech krétských a krétsko-mykénské kultuře, vývoji řecké plastiky.

¹⁹ „Od roku 1895 konal Dr. Vysoký každého roku archeologický kurs pro profesory středních škol, v němž podával výklad o nejnovejších výkopech a objevech achaeologických, vykládal monumenty pro četbu autorů gymnasijských důležitě a zajímavě. Kursy ty těšily se vždy značně oblibě ze strany profesorů škol středních (pravidelně účastnilo se 12-20 profesorů); mezi nimi byli také leckteří profesori starší.“ (Archiv Univerzity Karlovy v Praze, fond FF UK, inv. č. 792, osobní spis Hynka Vysokého, Kursy středních škol, opis ze dne 27. února 1911.)

²⁰ Archiv Univerzity Karlovy v Praze, fond FF UK, inv. č. 792, osobní spis Hynka Vysokého, žádost o dání na trvalý odpočinek ze dne 21. března 1930.

²¹ Archiv Univerzity Karlovy v Praze, fond FF UK, inv. č. 792, osobní spis Hynka Vysokého, úmrtní oznámení ze dne 29. srpna 1935.

²² Archiv Univerzity Karlovy v Praze, fond FF UK, inv. č. 792, osobní spis Hynka Vysokého, úmrtní oznámení ze dne 29. srpna 1935.

notou českých filologů uspořádaly 22. listopadu 1935 Hynku Vysokému ve velké posluchárně Filozofické fakulty Univerzity Karlovy na Smetanově náměstí tryznu.²³

„Ve svých přednáškách i cvičeních spojoval učeneckou znalost předmětu i odborné literatury s vykladatelským zanícením. Byl řečník jižního temperamentu, uchvácený i uchvacující; výrazné slovo stejně jako živá gestikulace dodávaly osobitého přízvuku jeho myšlenkám. Objektivní kritičnost nebyla mezi jeho význačnými vlastnostmi; ale zato byl svým žákům příkladem učence, u kterého studium není vnějším a dočasným předmětem jeho povolání, nýbrž činitelem trvale ovládajícím jeho myšlenky a city.“²⁴

Z rozboru pramenů i literatury vyplývá, že Hynek Vysoký nebyl jen jedním z prvních profesorů archeologie a dějin starověkého umění, ale přesáhl i hranice svého oboru. Ve své době zasáhl či lépe řečeno formoval nejen studenty klasické archeologie, ale díky svému inspirativnímu způsobu předávání informací (přednášení) ovlivnil také posluchače klasické filologie a podstatnou část akademické obce, mnoho středoškolských učitelů i zájemců o historii a umění starověku.

Spisy a samostatné články Hynka Vysokého²⁵

1. Filologické

Miscellanea: Hesiod. Erga v. 583-589. Vergil. Georg. III. v. 391-393. In *Kvíčalův Sborník prací filologických*. Praha: Jednota českých filologů 1884, s. 213-221.

Báje o Telefovi u Aischyla a Sofoklea. *LF*, 1885, XII, s. 41-56, 396-406.

Homerica. Progr. G. Praha 1889, 26 s.

Trním korunovaný Kristus – osoba římské frašky. *Světozor*, 1905 (bez uvedení stran).

Euripides – Ovid – Ariosto. *PhW*, 1925, XLV, sl. 1199-1200.

Sofokleova Antigona. (Úvodní článek v divadelním listě Klubu akademiků v Kostelci nad Orlicí k představení Antigony 18. dubna 1927, bez uvedení stran.)

²³ Archiv Univerzity Karlovy v Praze, fond FF UK, inv. č. 792, osobní spis Hynka Vysokého, úmrtní oznámení ze dne 29. srpna 1935.

²⁴ NOVOTNÝ 1936, s. 19.

²⁵ NOVOTNÝ 1936, s. 45-48.

2. Archeologické a mytologické

- Příspěvky v archaeologii umění. *LF*, 1886, XIII, s. 81-93, 341-354.
- Euemeros a euemerismus. In *Pelclův almanach z prací bývalých žáků gymnasia rychnovského*. Rychnov nad Kněžnou 1893, s. 220-232.
- Kde hráli herci řeckého divadla? *ČMF*, 1895, I, s. 1-15, 191-192.
- Peleus a Atalante. *ČMF*, 1897, III, s. 269-279 a 480.
- Dodonské studie. *ČMF*, 1898, IV, s. 293-322, 412-446.
- Archäologische Miscellen. *Jahreshefte des österr. Arch. Institutes, Beiblatt*, 1898, I, sl. 139-144.
- K mnichovskému Diomedu. *ČMF*, 1899, V, s. 306-313.
- Odysseus oder Hephaistos? *Jahreshefte des österr. Arch. Institutes*, 1900, III, s. 213-214.
- Epidaurus a tamní léčení. In *Lidové rozpravy lékařské*, red. Ladislav HAŠKOVEC, č. 65. Praha: J. Otto 1905. 79 s.
- Praxiteles. *Rozpravy II. třídy České akademie*, č. 28. Praha 1909. 90 s. + 11 tab.
- Der Shuh in den Hochzeitsgebräuchen. *Archiv für Religionswissenschaft*, 1915, XVIII, s. 593 a dodatek tamt., 1922, XXV, s. 240.
- Léčení slepých v Epidauru. *Deylův Obzor*, 1918, I, 3, s. 1-3.
- Homér slepec. *Deylův Obzor*, 1918, I, 5, s. 1-4.

3. Epigrafické

- Epigraphische Kleinigkeiten. I. Zum Tragiker Arcestratos. II. Zu den donauischen Orakelschriften. *Philologus*, 1899, LVIII, s. 498-502.
- Pompejské nápisy. *Osvěta*, 1913, s. 583-592 a 647-654.

4. Dějiny filologie

- Jindřich Schliemann. *Národní listy*, 1891, č. 71, 78 a 79; *Učitel*, 1892, III (bez uvedení stran).
- Vladislav Kalousek (nekrolog). *Světobzor* 1907; *Zlatá Praha*, 1907, XXIV (bez uvedení stran).
- Za V. E. Mourkem. *Národní Listy* 27. XI. 1911.
- Robert Novák (nekrolog). *Jahresbericht f. Altertumswissenschaft*, 1915, 173, IV, s. 31-39.
- Jan Jáchym Winckelmann. *Dílo*, 1917-1919, XIV.
- Za Václavem Aloisem Jungem. *Posel z Podhoří* 13. VI. 1931.
- Karel Cumpfe* (nekrolog). Praha: Česká akademie věd a umění 1932. 14 s.

Příslušná hesla v Ottově slovníku naučném a množství referátů, články v denních listech (*Národní Listy*, *Národní Politika*, *Posel z Podhoří*) a v příležitostných publikacích.

Seznam citovaných pramenů a literatury:

Archivní prameny:

Archiv Univerzity Karlovy v Praze, fond FF UK, inv. č. 792, osobní spis Hynka Vysokého.

Národní archiv v Praze, fond Ministerstva kultu a vyučování Vídeň, karton 120, signatura Hynek Vysoký.

Materiály Ústavu pro klasickou archeologii Univerzity Karlovy v Praze.

Tištěné prameny:

Osobní stav c. k. české university Karlo-Ferdinandovy v Praze jakož i c. k. theoretické státní zkušební kommisie právnické a c. k. zkušební kommisie české pro učitelství na gymnasiích a školách reálných a pro učitelství na dívčích lyceích na počátku roku 1906. Praha, rok vydání neuveden (Archiv Univerzity Karlovy v Praze).

– v této svázané publikaci pak:

Seznam osob a ústavů c. k. české university Karlo-Ferdinandovy v Praze jakož i c. k. theoretické státní zkušební kommisie právnické a c. k. zkušební kommisie české pro učitelství na gymnasiích a školách reálných a pro učitelství na dívčích lyceích na počátku roku 1903. Praha 1903 (Archiv Univerzity Karlovy v Praze).

Seznam osob a ústavů c. k. české university Karlo-Ferdinandovy v Praze jakož i c. k. theoretické státní zkušební kommisie právnické a c. k. zkušební kommisie české pro učitelství na gymnasiích a školách reálných a pro učitelství na dívčích lyceích na počátku studijního roku 1909-10. Praha 1909 (Archiv Univerzity Karlovy v Praze).

Seznam přednášek, které se konati budou na c. k. české universitě Karlo-Ferdinandově v Praze v zimním běhu 1908/1909. Praha 1908 (Archiv Univerzity Karlovy v Praze).

Sekundární literatura:

BOUZEK, Jan – BUCHVALDEK, Miroslav – KOSTOMITSOPOULOS, Philippos – SKLENAŘ, Karel. *Dějiny archeologie II*. Praha: SPN 1984.

BOUZEK, Jan – ČTVRTNÍKOVÁ, Magda – MAŠÍN, Jiří – NEŠLEHOVÁ, Mahulena – ONDŘEJOVÁ, Iva. *200 let založení antické sbírky Univerzity Karlovy*. Hostinné: Muzeum Podkrkonoší Trutnov, Galerie antického umění Hostinné 1983.

BOUZEK, Jan – ONDŘEJOVÁ, Iva – MUSIL, Jiří. *Muzeum Antického sochařství a architektury – Litomyšl. Katalog expozice, díl I., II*. Praha: DeskTop Publishing FF UK Praha 1996.

- DUFKOVÁ, Marie – ONDŘEJOVÁ, Iva (eds.). *Historie sběratelství antických památek v českých zemích*. Praha: Univerzita Karlova, Národní muzeum 2006.
- HAVRÁNEK, Jan (ed.). *Dějiny Univerzity Karlovy III (1802-1918)*. Praha: Karolinum 1997.
- MUSIL, Jiří. *125 let Ústavu pro klasickou archeologii*. ZJKF, 1999, 41, s. 75-76.
- NOVOTNÝ, František. *Hynek Vysoký*. Praha: Česká akademie věd a umění 1936.

Internetové stránky:

- http://ukar.ff.cuni.cz/CZ/dejiny_ustavu.html, vyhledáno 15. 10. 2011.
- <http://www.hostinne.info/index.php?p=173>, vyhledáno 15. 10. 2011.
- <http://www.rychnov-city.cz/pruvodce/pruv4.htm>, vyhledáno 15. 10. 2011.
- http://www.rychnovsko.cz/?id=hist3&id1=m_hist, vyhledáno 15. 10. 2011.

Osobní výkaz.

Jméno *Vysoký Hynek*

Narozen v *Byčkově n. M., t. č.* dne *27. května 1860*

Obec domovská *Praha* země *Česko*

řez mateřská *Česko* státní příslušnost *Česko slovenská*

stav rodinný *ženatý*

Den sňatku	Manželka		Děti		
	Jméno a rod. příjmení	státní příslušn.	Jméno	den narození	státní přísl.
20. října 1890	Marie roz. Orušílová	Česko- slovenská	Mudr. Václav Votrýb	16. října 1891	Česko- slovenská
			Jan Vysoký roz. Orušílová	22. srpna 1893	"
			Jiří Vysoký roz. Orušílová	15. ledna 1897	"
			Průch Vysoký roz. Orušílová	14. dubna 1903	"

Habilitován na vysoké škole /které, kdy/ *univerzita Karlova*

9. srpna 1889, č. 16.377 mím. kult. a um. Řídou

pro obor *klasické filologie*

habilitace rozšířena *na klasickou archeologii, pře. j. mluvenou*

minim. prof.

Jmenován mimořádným profesorem pro obor *klasické archeologie*

17. II. 1905, č. 10.001 a 23. II. 1905 mím. kult. a um.

přičteny od 1. dubna 1905

ad parvam

Jmenován řádným profesorem pro obor *klasické archeologie*

25. III. 1910, č. 13.233, a 1. IV. 1910 mím. kult. a um. Řídou

od 1. října 1910

Osobní výkaz Hynka Vysokého týkající se jmenování řádným profesorem klasické archeologie.

USTAV PRO KLASICKOU ARCHEOLOGII NA
FILOSOFICKÉ FAKULTĚ KARLOVY UNIVERZITY
V PRAZE.

Věc: Odpověď k dotazu ministerstva
školství o ústavu a semináři.

P.T.

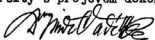
ministerstvu školství a osvěty

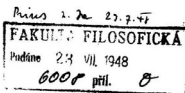
v Praze.

K dotazu P.T. ministerstva školství a osvěty sděluje ředitel
ústavu a semináře pro klasickou archeologii na filosofické fakultě
Karlovy univerzity v Praze :

- 1./ Seminář pro klasickou archeologii byl zřízen roku 1907 na
žádost profesorského sboru ze dne 21. června 1905.
- 2./ Ústav pro klasickou archeologii byl založen roku 1910 na
žádost profesorského sboru ze dne 25. listopadu 1908.
- 3./ Místo řádného asistanta bylo zřízeno od 1. ledna 1911. při
ústavu pro klasickou archeologii.
- 4./ Proseminář byl zřízen na základě žádosti profesorského sboru
v zimním semestru 1947.
- 5./ Stanovy semináře byly odcizeny za dnů německé okupace po za-
vření Karlovy univerzity 1939 a tisk nových nebyl proveden.
- 6./ Místo demonstratoraké bylo zřízeno na doporučení profesorské-
ho sboru v roce 1947.

Za ústav pro klasickou archeologii na filosofické fakul-
tě Karlovy univerzity s projevem dokonalé úcty

Prof. Dr. Jindřich Čadík,
ředitel ústavu.

Dokument z 28. VII. 1948 (č. j. 6008), podepsaný prof. Čadíkem, dokládající vznik semináře a ústavu pro klasickou archeologii.